

[Den schweiziske flygtningehjælp]

Politivold i Bulgarien og Kroatien: Konsekvenser for Dublin-udleveringer

Den Schweiziske Flygtningehjælp SFH's juridiske analyse og krav

Bern, 13. september 2022

Weyermannsstrasse 10
Postfach, CH-3001 Bern

T +41 31 370 75 75
F +41 31 370 75 00

info@fluechtlingshilfe.ch
www.fluechtlingshilfe.ch

Spendenkonto
PC 30-1085-7

Kolofon

Udgiver
Schweizerische Flüchtlingshilfe (SFH)
Postboks, 3001 Bern Tlf. 31 370 75
75 Fax 31 370 75 00 Email:
info@fluechtlingshilfe.ch
Internet: www.fluechtlingshilfe.ch
Donorkonto: PC 30-1085-7

Sprogversioner
Tysk, fransk, italiensk

COPYRIGHT
© 2022 Schweizerische Flüchtlingshilfe (SFH), Bern
Kopiering og udskrift tilladt med kildeangivelse

Indholdsfortegnelse

1	Det vigtigste kort	4
2	Udgangssituation	5
2.1	Dokumenteret politivold i enkelte Dublin-stater	6
2.1.1	Pushbacks	6
2.1.2	Bulgarien	6
2.1.3	Kroatien	7
3	Retlig indplacering	8
3.1	Statens magtmonopol	8
3.2	Internationale forpligtelser	9
3.3	Nationale forpligtelser	9
4	Art. 3 i EMRK	10
4.1	Beskyttelsesområde	10
4.2	EMD's retspraksis	11
5	Myndigheders og domstoles vurdering.....	11
5.1	Bulgarien	12
5.2	Kroatien	13
6	Indenlandsk klageadgang	15
6.1	Bulgarien	15
6.2	Kroatien	16
6.3	Tab af tillid til statslige myndigheder	17
7	Konklusion.....	18
8	SFH's krav.....	19

1 Det vigtigste kort

I Dublin-processen bliver der regelmæssigt berettet om oplevet vold fra myndighedernes side i de respektive Dublin-stater. Dette er særligt påfaldende med hensyn til Bulgarien og Kroatien. Politiets anvendelse af vold i disse stater er påvist gentagne gange og er uimodsagt.

Når en person er konfronteret med de retshåndhævende myndigheders legemlige vold, og denne vold ikke er absolut nødvendig på grund af den berørte persons adfærd, er dette i henhold til EMD's retspraksis at betragte som en begrænsning af menneskeværdigheden og principielt stridende mod art. 3 i EMRK. Netop på grund af den systematiske anvendelse af vold mod beskyttelsessøgende, der på grund af bevissituationen ikke kan indordnes som enkeltpersoners forseelse, men må betragtes som et statsligt i det mindste tålt, hvis ikke endog bevidst eller anordnet retsbrud, kan man ikke uden videre gå ud fra, at den samme stat på andre områder handler retmæssigt. Brud på obligatorisk folkeret ved grænsen kan ikke betragtes uafhængigt af den indenlandske situation. Formodningen, at de pågældende stater efterlever deres internationale forpligtelser, kan derfor, som SFH ser det, ikke opretholdes.

Det er desuden relevant, om de pågældende stater har en effektiv proces til at forfølge deres politifolks strafbare adfærd. Af torturforbuddet i art. 3 i EMRK i forbindelse med art. 13 i EMRK følger et krav om en tilbundsgående officiel undersøgelse, hvis en person på overbevisende måde hævder at være blevet behandlet på en nedværdigende måde af politifolk. Dette er hverken tilfældet i Kroatien eller Bulgarien; den indenlandske klageadgang er ikke nogen realistisk mulighed i de to lande. Gerningsmændene kan regne med straffrihed.

Tilsvarende er udleveringer til Bulgarien og Kroatien i henhold til Dublin-III-forordningen, som SHF ser det, principielt utilladelig og urimelig. SHF kræver derfor, at der afstås fra udleveringer til Bulgarien og Kroatien.

2 Udgangssituation

I forbindelse med sine aktiviteter har SFH i årevis systematisk iagttaget retspraksis vedrørende asyl- og udlændingeloven ved Forbundsforvaltningsdomstolen (BVGer). På området Dublin og sikre tredjelande analyserer SFH samtlige offentliggjorte domme. Dette gør det muligt at identificere tendenser i praksis og i retspraksis.

I tidsrummet 2021 og 2022 har asylsøgendes oplysninger om, at de i andre Dublin-stater er blevet slået og mishandlet af ansatte i myndighederne eller politiet, hobet sig op i BVGer's domme,¹ hvorfor disse oplysninger og deres retlige indplacering skal undersøges dybtgående i det følgende. Emnet er i sig selv ikke nyt og vedrører hovedsageligt EU's ydre grænser, men de indre grænser i Schengen-området og situationen inden for landets grænser er berørt. Der forekommer vold både på havet og ved landegrænserne.²

Analysen af dommene i den foreliggende beretning drejer sig i hovedsagen om det første halvår af 2022; der er inddraget domme, der er blevet offentliggjort indtil 7. juli 2022. Af 381 analyserede domme i første halvår af 2022 indeholder 43 angivelser af politivold i en anden Dublin-stat. Der var påfaldende mange beretninger vedrørende Bulgarien og Kroatien; i ca. 50 % af dommene vedrørende disse lande angav de ansøgende personer at have lidt under politivold i disse lande.

I et første skridt skal der kastes et blik på dokumentationen for politivold i disse to stater; her drejer det sig om at påvise, at de asylsøgendes beretninger i schweiziske sager ikke er enkeltstående tilfælde, men regelmæssige forekomster, der er dokumenteret af forskellige organisationer. Disse afsnit er bevidst kortfattede, da voldsanvendelsen, som SFH ser det, er tilstrækkeligt dokumenteret og påvist. Dette bliver da heller ikke principielt bestridt af Statssekretariatet for Migration (SEM) eller af BVGer. Deres kategorisering analyseres i et andet skridt. Endelig vil det blive beskrevet, om det med hensyn til politiets vilkårlige voldsudøvelse drejer sig om en statslig handling, ligesom det spørgsmål vil blive rejst, om formodninger om, at disse stater vil overholde folkeretten, under disse omstændigheder kan opretholdes.

¹ SFH har ingen adgang til de pårørendes protokoller ved Statssekretariatet for Migration SEM; stigningen af antallet af indberetninger springer i øjnene ved iagttagelsen af Dublin-retspraksis.

² Hertil også Filippo Grandi i januar 2022: *"Equality horrific practices are frequently reported at land borders, with consistent testimonies of people being stripped and brutally punished back in harsh weather conditions"*.

2.1 Dokumenteret politivold i enkelte Dublin-stater

2.1.1 Pushbacks

Pushbacks³ kan ikke nødvendigvis sidestilles med anvendelsen af politivold, selv om der formodentlig for det meste foreligger en overlapning. De store flertal af pushbacks gennemføres med anvendelse af vold. Her ligger fokus på den konkrete anvendelse af fysisk politivold. Denne forekommer på den anden side ikke nødvendigvis i forbindelse med pushbacks.

Alligevel giver beretningerne om pushbacks og deres antal⁴ et holdepunkt for den generelle overholdelse af de internationale forpligtelser i de respektive lande. De talrige beretninger om pushbacks må inddrages ved vurderingen af, om man uden videre kan slutte sig til overholdelsen af de folkeretlige regler. BVGer⁵ har i modsætning til SEM's opfattelse rammende konstateret, at den måde, hvorpå et land uden for Dublin-rammerne behandler migranter og illegalt indrejste personer, absolut er relevant ved vurderingen af, hvordan landet overholder sine folkeretlige forpligtelser.

2.1.2 Bulgarien

Beretningerne om politivold i Bulgarien er ikke nye. De har været kendt i årevis og er blevet dokumenteret ved flere lejligheder.⁶ De finder ikke kun sted ved grænserne, men også inde i landet.⁷

I maj 2022 offentliggjorde Human Rights Watch (HRW) sine resultater af interviews med ofre for pushbacks i Bulgarien. HRW bebrejdede på grundlag af disse udsagn de bulgarske myndigheder for, at de pryglede, berøvede og afklædte beskyttelsessøgende, og at de indsatte politihunde for derpå at sende den beskyttelsessøgende tilbage til Tyrkiet uden formel udspørgen eller asylbehandling.⁸ Dette bekræftes også af Europarådet.⁹

³ Pushbacks er statslige tiltag, hvor flygtede mennesker bliver sendt tilbage til det land, de umiddelbart er indrejst fra, uden mulighed for at indgive en asylansøgning eller lade retmæssigheden af pushbacks prøve retligt. Pushbacks strider bl.a. mod forbuddet mod kollektivudvisning.

⁴ Eksempelvis Bulgarien: Af den nationale grænsovervågningsberetning for 2021 fremgår, at der i 2021 blev registreret 2.613 pushbacks, der vedrørte 44.988 mennesker. Af de personer, der blev sluppet ind i landet, fik kun 15 % direkte adgang til en asylsag, de resterende 85 % blev fængslet. [Annual report on border monitoring. Bulgaria 2021](#), Det bulgarske grænsepoliti, UNHCR og den bulgarske Helsinki-komite, s. 3.

⁵ F.eks. BVGer, dom E-4211/2019 af 9. december 2019 vedrørende Kroatien.

⁶ F.eks. HRW, Bulgaria: [Pushbacks. Abuse at Borders](#), 16. januar 2016; Europarådet: [Report of the fact-finding mission by Ambassador Tomás Bocek, Special Representative of the Secretary General on migration and refugees, to Bulgaria, 13-17 November 2017](#), 19. april 2018, s. 6; i slutningen af juni 2022 offentliggjorde NGO's Center for Legal Aid – Voice in Bulgaria og Mission Wings en video, hvori flere personer ramt af pushbacks kommer til orde.

⁷ Sml. hertil bodermonitoring.eu, [Get out! Zur Situation von Geflüchteten in Bulgarien](#), juni 2020, s. 19f.

⁸ HRW, Bulgaria: [Migrants Brutally Pushed Back at Turkish Border](#), 26. maj 2022.

⁹ Europarådet, [Pushback policies and practice in Council of Europe member states](#), 8. juni 2019. Fra beretningen: "In November 2018, Bulgaria and Greece collectively pushed back 11 000 migrants, with many being stripped, beaten and robbed of their food and possessions before expelled to Turkey. [...] Pushbacks and other violent action appear to remain widespread along the border of Bulgaria with Turkey."

De bulgarske myndigheders anvendelse af vold mod flygtninge er uomtvistelig. Beretningernes hyppighed og antallet af berørte personer tillader ingen anden konklusion end, at denne vold er bevidst eller i det mindste tålt fra statens side.

2.1.3 Kroatien

Også i Kroatien har politivold i årevis været meget udbredt og er blevet dokumenteret.¹⁰

Den kroatiske præsident har i 2019 i schweizisk fjernsyn bekræftet anvendelsen af vold ved grænsen og sagt, at der naturligvis forekom en smule vold, når mennesker blev udvist. Men hun var imidlertid af indenrigsministeren, af politichefen og af politifolk på stedet igen og igen blevet forsikret om, at der ikke blev anvendt for megen magt.¹¹

I 2021 lykkedes det for første gang en gruppe journalister¹² hemmeligt at filme statslige enheders brutale vold mod asylsøgende og dermed uden for enhver tvivl dokumentere allerede kendte tilfælde og forbrydelser.¹³ Omfattende, flere måneder lange efterforskninger har vist, at det for bølgeholdenes vedkommende drejer sig om kroatiske politifolk.

Den relevante EU-kommissær, Ylva Johansson, udtalte sig i oktober 2021 bekymret om beretningerne om de illegale pushbacks og anvendelsen af vold ved EU's ydre grænser.¹⁴

¹⁰ Sml. f.eks. Europarådets Anti-tortur-komites beretning ([Report to the Croatian Government on the visit to Croatia carried out by the European Committee for Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment \(CPT\) from 10 to 14 August 2020](#), 3. december 2021); Border Violence Monitoring Networks' beretninger (f.eks. [Croatian authorities leading choreographed violence near Cetingrad](#) af 21. oktober 2020; [monthly reports](#); [Torture and cruel, inhumane and degrading treatment of refugees and migrants in Croatia in 2019](#) af 15. januar 2020, heri: "More than 80 % of our case reports collected in 2019 contained one or, in most cases, multiple features of violence indicating either torture or cruel, inhumane and degrading treatment."). Centre for Peace Studies (f.eks. [Report on violent and illegal expulsions of children and unaccompanied children](#) af 29. maj 2020), [bordermonitoring.eu](#). Diverse medieberetninger, her et udvalg: The Guardian, [Croatian police accused of sickening assaults on migrants on Balkans trail](#), 21. oktober 2021; Rundschau, [Video-Beweis: Kroatische Polizisten prügeln Migranten aus der EU](#), 6. oktober 2021; The Guardian, [Croatian border police accused of sexually assaulting Afghan migrant](#), 7. april 2021; Der Spiegel, ["Sie haben wie blind auf mich eingeschlagen"](#), 18. november 2020; Heute, [So brutal soll Kroatiens Polizei Migranten zurichten](#), 25. oktober 2020; Heute, [Yilmaz klagt: „Österreich ließ Bosnien im Stich“](#), 30. september 2020; Deutschlandfunk, [Polizeigewalt auf der Balkanroute „Sie brechen Arme, Beine, Köpfe“](#), 31. juli 2019; Save the Children, [Hundreds of children report police violence at EU borders](#), 24. december 2018, beretningen vedrører oplevet vold ved forskellige EU-grænser, herunder Bulgarien og Kroatien, uddrag: „According to the children's testimonies, some border guards at different borders in the Western Balkans region used pepper sprays on them, took their phones and broke them, stole money from them, forced them to remove clothes and shoes, and set dogs on them."

¹¹ SRF, Tagesschau den 9. juli 2019, [Kroatiens præsident Grabar-Kitarovic om Balkanruten](#).

¹² Lighthouse Reports, Der Spiegel, ARD Studio Wien, ARD Monitor, "ibération" Novosti, RTL Kroatien, SRF Rundschau og Pointer.

¹³ Rundschau, [Video-Beweis: Kroatische Polizisten prügeln Migranten aus der EU](#), 6. oktober 2021.

¹⁴ Deutsche Welle, [Ylva Johansson: Extremely concerned about reports of illegal pushbacks](#) 7. oktober 2021.

Den 18. november dømte EMD, at Kroatien uden individuel sagsbehandling havde udvist en familie og dermed havde handlet mod forbuddet mod kollektiv udvisning. Med datterens død under pushback havde Kroatien handlet mod hendes ret til liv. Foruden andre retsbrud blev det desuden fastslået, at Kroatien ikke havde gennemført effektive undersøgelser af sagen.¹⁵

I slutningen af 2021 har Europarådets Anti-Tortur-Komite kritiseret kroatisk myndigheds anvendelse af vold ved pushbacks.¹⁶ Efter konkrete bebrejdelser vedrørende kroatisk myndigheds behandling af beskyttelsessøgende har præsident Zoran Milanovic betegnet Anti-Tortur-Komiteens eksperter som "skadedyr". De "stak deres næse i alt" og belærte andre.¹⁷

I 2021 har AYS og Border Violence Monitoring Network dokumenteret 2.805 ofre for illegal udvisning og politivold.¹⁸ Også Centre for Peace Studies (CMS) beretter, at den regelmæssige anvendelse af vold (i forbindelse med pushbacks og den ikke garanterede adgang til asylprocesser) udgør et af de største problemer i Kroatien.¹⁹

De kroatisk myndigheds brug af vold mod flygtninge er ubestridelig og bekræftes også af højeste sted.

3 Retlig indplacering

3.1 Statens magtmonopol

Politiet repræsenterer statens magtmonopol. Udøvelsen af magtmonopolet er et delikat aktivitetsområde, som til stadighed rummer fare for magtmisbrug og brud på menneskerettighederne.²⁰ Det statslige magtmonopol er forbundet med retsstatslige forudsætninger og betingelser; det legitimeres af beskyttelsen af menneskerettighederne og grundlæggende friheder samt retsstats- og demokratiprincippet. Det kan i en demokratisk retsstat ikke overlades til den enkelte at efterkomme de demokratisk vedtagne, grundlovsbaserede bestemmelser eller ej.²¹ Politiet er underlagt staten, det handler i statens navn og efter statens opdrag. Staten skal

¹⁵ EMD, *M.H. and Others v. Croatia* af 18. November 2021, se også Pro Asyl, *Menschenrechtsgerichtshof verurteilt Kroatien wegen illegaler Pushbacks*, News fra 27. november 2021 med yderligere henvisninger.

¹⁶ Europarådet, *Report to the Croatian Government on the visit to Croatia carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) from 10 to 14 August 2020*, 3. december 2021.

¹⁷ Spiegel, *Kroatischer Präsident Milanovic beleidigt Kontrolleure als "Schädlinge"*, 3. december 2021.

¹⁸ ECRE/AIDA, *Bericht Kroatien, Update 2021 fra maj 2021*, s. 25.

¹⁹ ECRE/AIDA, *Bericht Kroatien, Update 2021 fra maj 2021*, s. 25.

²⁰ Humanrights.ch, *Polizei und Menschenrechte*.

²¹ Sml. hertil også Markus Mohler, *Polizeiberuf und Polizeirecht im Rechtsstaat*, Bern 2020, s. 49 ff.

derfor tage ansvaret for sine politifolks handlinger, hvis disse udøves i forbindelse med deres erhvervsmæssige beskæftigelse.²² I både Kroatien og Bulgarien er politiapparatet underlagt indenrigsministeriet.

3.2 Internationale forpligtelser

Politiarbejde skal også holde sig til folkeretlige regler. I den forbindelse er især Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), det europæiske charter om grundlæggende rettigheder, den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder (FN-pagt II), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder, den internationale konvention om afskaffelse af enhver form for racediskrimination og den internationale konvention om alle personers beskyttelse mod tvungen forsvinding relevant.²³

Væsentlige for magtanvendelse og pushbacks ved de ydre grænser er forbuddet mod tortur og enhver grusom og umenneskelig eller nedværdigende behandling samt Non-Refoulement-påbuddet, der følger heraf. Her drejer det sig om obligatorisk folkeret. Som obligatoriske betegnes normer, der ikke kan ændres eller fjernes af retlige enheder og derfor altid kommer i anvendelse uafhængigt af de berørtes vilje.

3.3 Internationale forpligtelser

Ved siden af de internationale regler fastlægges yderligere regler for politiets handlen i den nationale lovgivning.

I Bulgarien sætter Bulgarian Code of Ethics²⁴ og yderligere nationale retsgrundlag²⁵ grænser for politiarbejdet og fastlægger grundlaget for proportionaliteten i anvendelsen af magt, idet den obligatoriske folkeret aldrig må indskrænkes. Det samme gælder for Kroatien, hvor der foreligger en særlig politilov, der regulerer politiets handlinger.²⁶

²² Hertil vedr. EMD: "A Contracting State will be responsible under the Convention for violations of human rights caused by acts of its agents carried out in performance of their duties." (EMD, *Reilly v. Ireland* af 23. september 2014, Rn. 53). (EMD, *Reilly v. Ireland* vom 23. September 2014, Rn. 53).

²³ Sml. hertil også Markus Mohler, *Polizeiberuf und Polizeirecht im Rechtsstaat*, Bern 2020, s. 25 ff.

²⁴ Bulgaria, *Code of Ethics for officials of the Ministry of the Interior with police functions*, 4. juni 2004.

²⁵ *Overblik over det relevante lovgrundlag for politiarbejdet i Bulgarien*.

²⁶ *Overblik over det relevante lovgrundlag for politiarbejdet i Kroatien*; uofficiel engelsk oversættelse af politiloven i Kroatien.

4 Art. 3 i EMRK

4.1 Beskyttelsesområde

"Ingen må udsættes for tortur eller umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling." Art. 3 i EMRK hører til den obligatoriske folkeret; det betyder, at den gælder generelt og ikke kan indskrænkes. Det spiller ingen rolle, hvordan den berørte person forholder sig, eller hvilke offentlige interesser der står på spil.²⁷

Art. 3 i EMRK bliver hyppigt anvendt i tilfælde, der vedrører statsansattes eller myndigheders forsætlige handlinger. Det er en negativ forpligtelse for staten at undlade at tilføje alvorlig skade inden for sit territorium.²⁸ Men der fremgår også positive forpligtelser for staten af art. 3 i EMRK, nemlig på den ene side forpligtelsen til at skabe de retlige rammer for brud på art. 3 i EMRK, men også forpligtelsen til at gennemføre en effektiv undersøgelse af påståede brud på art. 3 i EMRK.²⁹

For at antage, at der er sket et brud på art. 3 i EMRK, skal behandlingen have et mindstemål af alvor. Bedømmelsen af denne grad af alvor er relativ og er afhængig af sagens omstændigheder: behandlingens varighed, dens fysiske eller psykiske følger samt offerets køn, alder og sundhedstilstand. For at fastslå, om alvorens tærskel er nået, kan yderligere faktorer inddrages, især mishandlingens formål, den bagved liggende hensigt eller motivation – idet dog en manglende hensigt med at ydmyge og nedværdige offeret ikke udelukker et brud på art. 3 i EMRK. Desuden er den kontekst relevant, i hvilken mishandlingen blev begået, og om offeret befinder sig i en sårbar situation.³⁰ Domstolen forudsætter, for at der er tale om et brud på art. 3 i EMRK, at det drejer sig om en forsætlig handling, og at de legemlige og sjælelige lidelser ikke er resultatet af en tilfældig eller skødesløs adfærd.³¹ Især når det drejer sig om privates handlinger, vurderer domstolen mishandlingens alvor på grundlag af forskellige faktorer. Men hvis gerningspersonerne er retshåndhævelsesmyndigheder, skal enhver adfærd over for et individ, som krænker dets menneskeværdighed, betragtes som et brud på art. 3 i EMRK.³²

²⁷ Sml. EGMR, *A. and Others v. the United Kingdom* af 19. februar 2009, Rn. 126; *Mocanu and Others v. Romania* af 17. september 2014, Rn. 315. 315.

²⁸ EMD, *Hristozov and Others v. Bulgaria* af 13. november 2012, Rn. 111.

²⁹ EGMR, *X and Others v. Bulgaria* af 2. februar 2021, Rn. 178.

³⁰ Sml. EMD, *Khlaifia and Others v. Italy* af 15. december 2019, Rn. 160.

³¹ EMD, *Nicolae Virgiliu Tanase v. Romania* af 25. juni 2019, Rn. 121 og 123.

³² EMD, *Bouyid vs. Belgium* af 28. september 2015, Rn. 100-101.

4.2 EMD's retspraksis

Når en person er konfronteret med de retshåndhævende myndigheders legemlige vold, og denne vold ikke er absolut nødvendig på grund af den berørte persons adfærd, er dette i henhold til EMD's retspraksis at betragte som en begrænsning af menneskeværdigheden og principielt stridende mod art. 3 i EMRK. Dette er uafhængigt af virkningen på den berørte person. I EMD's Store Kammeres dom Bouyi mod Belgien drejede det sig om to mænd, en på 17 år på hændelsestidspunktet, den anden en voksen. De gjorde gældende, at de havde fået lussinger af politifolk, mens de blev holdt fast. EMD så det som et brud på art. 3 i EMRK.³³

Men domstolen betragter ikke enhver magtanvendelse ved statsansatte som brud på art. 3 i EMRK. Således kan det under bestemte, nøje definerede omstændigheder som f.eks. gennemførelsen af en anholdelse være tilladt at anvende magt, såfremt dette er absolut nødvendigt og ikke er overdrevet.³⁴

Anvendelsen af knipler ved en identifikationskontrol anså EMD som overdrevet, da den berørte person ikke var bevæbnet og havde forholdt sig passiv, før han blev trykket ned mod jorden.³⁵ Selv om personen havde bidt en politiembedsmand, opfattede EMD det som politifolkenes brud på art. 3 i EMRK. I et andet tilfælde så domstolen det ligeledes som et brud på art. 3 i EMRK, selv om den berørte person havde spyttet på politifolkene og havde forsøgt at slå dem.³⁶

EMD anså også en kropsvisitering uden legitim grund på en basketballbane foran 13 tilstedeværende personer som et brud på art. 3 i EMRK. Her henviste domstolen også til den kendsgerning, at de pågældende personer befandt sig i en særdeles sårbar situation, da de tidligere havde overlevet en skibssulykke.³⁷

5 Myndigheders og domstoles vurdering

SEM's afgørelser foreligger ikke for SFH, hvorfor vurderingen af SEM's holdning må understøttes af udredningerne i BVGer's domme. Derfor gengives i det følgende især BVGer's vurdering. Men det må fastholdes, at der aldrig var tvivl om troværdigheden i fremstillingen af oplevet politivold i de analyserede domme, og at disse episoder aldrig blev betvivlet af SEM.

³³ EMGR, [Bouyid vs. Belgium](#) af 28. september 2015.

³⁴ EGMR, [Mecdet Bulur v. Turkey](#) af 20. november 2001, Rn. 23; EGMR, [Shmorgumov and Others v. Ukraine](#) af 21. januar 2021, Rn. 359

³⁵ EGMR, [Dembele v. Switzerland](#) af 24. september 2013, Rn. 47.

³⁶ EGMR, [A.P. v. Slovakia](#) af 28. januar 2020, Rn. 62

³⁷ EGMR, [Safi and Others v. Greece](#) af 7. juli 2022.

5.1 Bulgarien

I en referencedom F-7195/2018 af 11. februar 2020³⁸ har BVGer ganske vist slået fast, at asylprocessen i Bulgarien opviser visse mangler, og at optagelsesbetingelserne er prekære, men systematiske mangler blev afvist. Tilsvarende afvises schweizisk jurisdiktion i anvendelsen af art. 3, stk. 2 i Dublin-III-forordningen konstant i domspraksis. Der bliver i BVGer's domme med tekstelementer rutinemæssigt henvist til, at Bulgarien efterkommer sine folkeretlige forpligtelser, og at man må gå ud fra, at Bulgarien kender og beskytter de rettigheder, som beskyttelsessøgende har i henhold til EU-retningslinjerne. Ganske vist, siges det, kan denne grundantagelse modbevises i enkelttilfælde, men her skal der konkrete og tungtvejende henvisninger til.³⁹

Med hensyn til politivold bekræfter retten SEM's holdning, at Bulgarien skal betragtes som en retsstat med et fungerende retssystem, og at man derfor må gå ud fra, at staten principielt har beskyttelsessvillighed og beskyttelsesevne. I tilfælde af en "uretfærdig" behandling fra myndighedernes side henvises der til den indenlandske klageadgang,⁴⁰ om nødvendigt med støtte fra en NGO, der arbejder i Bulgarien.⁴¹

Selv ved fremvisningen af sundhedsmæssige påvirkninger som knoglebrud⁴² eller hundebid⁴³, der stadig er synlige og påviselige i Schweiz, og som ifølge de berørtes udsagn stammer fra det bulgarske politi eller deres hunde – hvad hverken SEM eller domstolen betvivler, såfremt fremvisningerne inddrages – ser BVGer principielt ingen alvorlige tegn på et brud på de folkeretlige forpligtelser.

Retten har bekræftet over for SEM, at de skildrede hændelser i et enkelt tilfælde skal betragtes som misbrug fra enkelte embedsmænds side, der ikke kan lægges den bulgarske stat til last på grund af mulighederne for at tage retlige skridt mod denne ukorrekte adfærd.⁴⁴

Retten har imidlertid også i første halvår af 2022 sendt sager tilbage til SEB og kritiseret SEM for dets summariske beskrivelser. Således f.eks. i en afghansk klagers dom⁴⁵, der gjorde gældende, at der i Bulgarien var pudset hunde på ham, og at han var blevet slået af ansatte hos de bulgarske myndigheder. Der bestod, sagdes det, også mistanke om posttraumatisk stress, der var fremkaldt af de bulgarske myndigheder. BVGer kritiserede SEM's summariske beskrivelser; det var ikke-

³⁸ SFH' mediemeddelelse, [Dublin-Überstellungen nach Bulgarien stoppen](#), af 19. februar 2020.

³⁹ BVGE [Forbundsverwaltungsdomstolsafgørelse] 2010/45 E. 7.4 f.

⁴⁰ Sml. f.eks. BVGer [Forbundsverwaltungsdomstolen], dom [F-113/2022](#) af 3. februar 2022; dom [F-556/2022](#) af 10. februar 2022; dom [D-729/2022](#) af 21. februar 2022.

⁴¹ Sml. f.eks. BVGer, dom [D-5684/2021](#) af 6. januar 2022; dom [E-5686/2021](#) af 24. februar 2022; dom [E-1457/2022](#) af 31. marts 2022; dom [E-2642/2022](#) af 24. juni 2022.

⁴² Sml. f.eks. BVGer, dom [E-5686/2021](#) af 24. februar 2022 (tre fingre og knæskal brækket); dom [F-113/2022](#) af 3. februar 2022 (brækket næse); dom [E-2392/2022](#) af 3. juni 2022 (brækket næse).

⁴³ Sml. BVGer, dom [D-5684/2021](#) af 6. januar 2022; dom [F-738/2022](#) af 22. februar 2022.

⁴⁴ Sml. BVGer, dom [D-729/2022](#) af 21. februar 2022, E. 7.1.1.

⁴⁵ BVGer, dom [D-1128/2022](#) af 8. april 2022.

lykkedes klageren at afkræfte den generelle formodning, at Bulgarien efterkommer sine folkeretlige forpligtelser og ikke behandler asylsøgende umenneskeligt. Disse udsagn kunne retten ikke følge.⁴⁶ På grund af dette og den omstændighed, at SEM havde forsømt at tage stilling til virkningerne af Ukraine-krigen, blev sagen sendt tilbage til SEM til en fuldstændig og korrekt undersøgelse af sagsforholdet. I en anden dom⁴⁷ havde klageren berettet, at han var blevet sparket og slået ved den bulgarske grænse og også havde været udsat for myndighedernes overgreb i lejren. SEM havde angiveligt trods en underbygget beskrivelse af den dårlige behandling og dennes følger hverken diskuteret sagsforholdet eller overvejelserne i forbindelse med denne beretning. Også her var BVGer af den formening, at SEM ikke i tilstrækkelig grad havde efterkommet sin begrundelsespligt. Desuden havde SEM ikke fuldstændigt fastslået sagsforholdet for så vidt angår den af klageren fremførte umenneskelige behandling.⁴⁸ Det samme gælder for en yderligere sag, i hvilken klageren fremviste hundebid og sagde, at det bulgarske politi havde pudset hunde på ham. Heller ikke her havde SEM diskuteret dette udsagn, hvad der bl.a. førte til godkendelse af klagen og tilbagesendelse af sagen til SEM.⁴⁹

5.2 Kroatien

I en referencedom⁵⁰ fra 12. juni 2019 beskæftigede retten sig med problematikken kroatiske myndigheders pushbacks ved grænsen til Bosnien-Herzegovina. Dommen vedrørte en mand fra Syrien, der, efter hvad han selv sagde, var blevet sendt tilbage til Bosnien 18 gange under de kroatiske myndigheders tvang og mishandlinger. BVGer afholdt sig udtrykkelig fra at efterprøve, om de kroatiske myndigheders adfærd over for asylsøgende, der var beskrevet i forskellige beretninger, kunne anses for at være så tungtvejende og systematiske, at tærsklen for antagelsen af systematiske mangler i henhold til art. 3, stk. 2 i Dublin-III-konventionen kunne være opfyldt. BVGer gjorde imidlertid opmærksom på, at SEM's summariske henvisning til, at Kroatien overholdt sine internationale retlige forpligtelser, var forhastet. SEM skulle have efterprøvet, om asylsøgende generelt var udsat for fare for en umenneskelig eller nedværdigende behandling, om der forelå fare for en kæderefolement og dermed et brud på Non-Refolement-princippet, og – hvis dette var tilfældet – om der i det enkelte tilfælde forelå tvingende grunde til en overtagelse af ansvar i henhold til art. 17, stk. 1 i Dublin-III-forordningen. Retten kasserede SEM's afgørelse og henviste sagen til underinstansen til en fornyet fuldstændig og korrekt sagsforholdsefterforskning og nyvurdering som anført i overvejelserne. SEM traf den 8. august 2019 på ny en afgørelse om ikke-indrejse (NEE), som man begrundede med, at klageren ikke havde oplyst noget, der kunne modbevise Kroatiens kompetence. Desuden berørte pushbacksene alene personer, der rejste illegalt ind i Kroatien, hvad der for klagerens vedkommende ikke mere var tilfældet efter udleveringen, såfremt han indgav en asylansøgning. Denne afgørelse blev på ny anket. I

⁴⁶ BVGer, dom [D-1128/2022](#) af 8. april 2022, E. 8.5.

⁴⁷ BVGer, dom [E-1116/2022](#) af 16. marts 2022.

⁴⁸ BVGer, dom [E-1116/2022](#) af 16. marts 2022, 2.2.2.

⁴⁹ BVGer, dom [F-738/2022](#) af 22. februar 2022.

⁵⁰ BVGer, dom [E-3078/2019](#) af 12. juli 2019.

dommen⁵¹ slog BVGer på ny fast, at SEB havde beskrevet det retligt relevante sagsforhold ufuldstændigt og igen ikke havde klargjort tilstrækkeligt, om der forelå humane grunde i henhold til art. 29a, stk. 3 i asylforordning 1. BVGer gjorde det tillige klart, at den måde, hvorpå Kroatien behandler migranter og illegalt indrejste uden for Dublin-rammerne, i modsætning til SEB's opfattelse absolut var relevant med henblik på vurderingen af, hvordan dette land efterkommer sine folkeretlige forpligtelser.

Med lignende begrundelser kasserede BVGer andre sager⁵² vedrørende Dublin-udvisninger til Kroatien. Særligt skal en mands sag nævnes, der allerede en gang i en udleveringsproces var blevet udleveret fra Slovenien til Kroatien og i sin klage gjorde gældende, at han efter sin udlevering til Kroatien ikke havde haft mulighed for at indgive en asylansøgning. Retten⁵³ så heri i det mindste en antydning af, at der ved udleveringer til Kroatien ikke i alle tilfælde er mulighed for at indgive en asylansøgning.⁵⁴

Siden referencedommen i 2019⁵⁵ er henvisningerne til brud på folkeretten i Kroatien atter øget.⁵⁶ BVGer's retspraksis vedr. Kroatien er uensartet. I optagelsesprocesser (take charge) skal SEM i henhold til BVGer's retspraksis gøre udførligere rede for adgangen til processen. Retten bestrider ikke, at der hersker tvivl om, hvorvidt Kroatien overholder folkeretten.

I forskellige sager har retten beskæftiget sig med påstande om det kroatisk politis anvendelse af vold og pushbacks.⁵⁷ I en dom⁵⁸ fra januar 2022 sendte BVGer en afghansk statsborgers sag tilbage til SEM for anden gang. Han havde 16 gange forsøgt at krydse grænsen mellem Bosnien og Kroatien, før det endelig lykkedes ham. Han siger, at han i forbindelse med pushbacks er blevet offer for yderligere mishandlinger. Ifølge BVGer's vurdering behandlede SEM hverken pushback-problemet eller begåede systematiske overgreb i Kroatien tilstrækkeligt. BVGer⁵⁹ anmodede SEM om at tage hensyn

⁵¹ BVGer, dom [E-4211/2019](#) af 9. december 2019.

⁵² F.eks. BVGer, dom [E-4788/2019](#) af 25. september 2019; dom [E-5430/2019](#) af 5. november 2019; dom [D-6299/2019](#) af 4. december 2019.

⁵³ BVGer, dom [D-6299/2019](#) af 4. december 2019 E. 4.4.

⁵⁴ Adriana Romer/Angela Stettler, Die Rechtsprechung des Bundesverwaltungsgerichts im Bereich des Asylrechts, i: Jahrbuch für Migrationsrecht 2019/2020, s. 308 f.

⁵⁵ BVGer, dom [E-3078/2019](#) af 12. juli 2019; sml. Adriana Romer/Angela Stettler, Die Rechtsprechung des Bundesverwaltungsgerichts im Bereich des Asylrechts, i: Jahrbuch für Migrationsrecht 2019/2020, s. 308 f.

⁵⁶ Sml. f.eks. EGMR, [M.H. and others v. Croatia](#) af 18 november 2021; Europarådet, [Report to the Croatian Government on the visit to Croatia carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment \(CPT\) from 10 to 14.8.2020](#), offentliggjort den 3. december 2021; se hertil også udredningerne i kapitel 1.1.3 i den foreliggende beretning.

⁵⁷ Sml. f.eks. BVGer, dom [D-7/2022](#) af 24. marts 2022; dom [F-1103/2022](#) af 23. marts 2022; dom [D-1418/2022](#) af 4. april 2022; dom [D-419/2022](#) af 13. april 2022; dom [F-1653/2022](#) af 21. april 2022; [E-4550/2021](#) af 22. oktober 2021.

⁵⁸ BVGer, dom [F-5675/2021](#) af 6. januar 2022.

⁵⁹ Ibid., E. 4.6.

til de seneste beretninger og bebrejdede desuden SEM for ikke at have anført præcise oplysninger om de anvendte kilder til begrundelsen for afgørelsen.⁶⁰

I forskellige sager, der vedrørte familier med børn, afviste BVGer klagen og henviste til den indenlandske retlige klageadgang⁶¹ eller til den generelle antagelse, at Kroatien overholder de folkeretlige forpligtelser.⁶² I sagen med en familie med tre børn, der sagde, at forældrene og et barn var blevet slået og angrebet af en hund efter indrejsen til Kroatien, hvilket de to andre børn havde måttet overvære, bestyrkede BVGer SEM i konstateringen, at de kroatiske myndigheders magtmisbrug udelukkende vedrørte grænseområdet. Retten samtykker desuden med SEM i, at Kroatien er en retsstat med fungerende politimyndigheder, og at man derfor kunne have forventet af klagerne, at de ikke blot, som de sagde, havde indgivet anmeldelser mod de kroatiske myndigheder til en international organisation, men at de også havde indgivet anmeldelse om enkelte politifolks formodede misbrug til den relevante tilsynsmyndighed.⁶³

6 Indenlandsk klageadgang

Af torturforbuddet i art. 3 i EMRK i forbindelse med art. 13 i EMRK følger et krav om en tilbundsgående officiel undersøgelse, hvis en person på overbevisende måde hævder at være blevet behandlet på en nedværdigende måde af politifolk. Også SEM og BVGer henviser som sagt til muligheden for indenlandsk klageadgang efter overførsel til det pågældende land. I det følgende skal det søges klargjort, om der eksisterer en effektiv tilgængelig klageadgang, og om strafforfølgelse af en gerningsmand kunne være et realistisk resultat.

6.1 Bulgarien

I Bulgarien findes der ikke noget specielt organ, der befatter sig med klager over politiet, selv om den nationale ombudsmand i visse tilfælde kan henvende sig til indenrigsministeren.⁶⁴ Der er desuden mulighed for at henvende sig til statsadvokaturen eller indenrigsministeriet. Dette er en administrativ proces. Der eksisterer også en strafferetlig proces,⁶⁵ hvor sagen kan indbringes for statsadvokaten og potentielt for strafferetten, hvis der er data om strafbare handlinger, der er begået af en politiembedsmand inden for rammerne af hans arbejde (tyveri, legemsbeskadigelse, mord, nedværdigende eller diskriminerende adfærd); hvis disse strafbare handlinger bliver bevist og pådømt, kan der kræves skadeserstatning. Men problemet for asylsøgende består

⁶⁰ Adriana Romer/Teresia Gordzielik, Die Rechtsprechung des Bundesverwaltungsgerichts im Bereich des Asylrechts, i: Jahrbuch für Migrationsrecht 2021/2022, s. 231 f.

⁶¹ F.eks. BVGer, dom D-419/2022 af 13. april 2022.

⁶² F.eks. BVGer, dom E-794/2022 af 5. maj 2022.

⁶³ BVGer, dom D-1418/2022 af 4. april 2022, især E- 5.3.1.f.

⁶⁴ Sml. www.policinglaw.info/country/bulgaria under overskriften "Police oversight".

⁶⁵ Yderligere informationer under www.humanrightsguide.bg/en/themes/arrest-detention/arrest/how-to-complain-about-mistreatment.

frem for alt i, at den retlige klageadgang næsten ikke kan anvendes på grund af manglende beviser på den strafbare handling, der skal bevises, den ukendte gerningsmand og den manglende adgang til retshjælp. Indtil nu er der ikke blevet rejst nogen straffesag på grund af politivold ved grænsen. Ifølge Center for Legal aid – Voice in Bulgaria gives der ganske vist klageadgange, der er fastsat i loven, men man er i disse tilfælde af politivold mod beskyttelsessøgende chanceløs af de allerede nævnte grunde.⁶⁶

6.2 Kroatien

I henhold til art. 6 i den kroatiske politilov kan en naturlig eller juridisk person indgive en ansøgning eller en klage over en politiembedsmands eller en organisationsenheds arbejde. Den relevante organisationsenheds ledelse er forpligtet til at oplyse den ansøgende person om ansøgningen og de trufne forholdsregler inden for 30 dage efter modtagelsen af ansøgningen eller klagen.

Borgeren kan også henvende sig til ombudsmandens kontor med klager over politiet. I art. 4 i ombudsmandsloven beskrives en opgave for ombudsmandsinstitutionen som følger: Ombudsmanden fremmer og beskytter menneskerettighederne og -frihederne såvel som retsstatsligheden, idet han undersøger klager over retsstridig praksis og uregelmæssigheder med hensyn til regeringsorganers, lokale og regionale selvstyreenheders organers, juridiske myndighedspersoners samt juridiske og naturlige personers arbejde i overensstemmelse med særlove.⁶⁷

De bestående muligheder forudsætter dog en repræsentation ved en advokat, der har beføjelse til at repræsentere i straffesager og civilretlige sager. NGO'er er ikke berettiget hertil og kan således ikke støtte. For at lade sig repræsentere ved en advokat må de berørte personer råde over finansielle midler, hvad der hos asylsøgere i de fleste tilfælde ikke er tilfældet. Hertil kommer, at honoraret i skadeserstatningssager beregnes af skadeserstatningssummen. På grund af disse klagers udsigtsløshed er det vanskeligt overhovedet at finde en repræsentation. Pro Asyl understøtter flere særdeles veldokumenterede sager for ofre for politivold.⁶⁸ Organisationen beretter om store forhindringer ved klageadgangen, og den beskikkede advokat i Kroatien vurderer chancen for succes til at være minimal. Komplikationerne begynder allerede før den egentlige repræsentation ved tildelingen af fuldmagten: Hvis den pågældende person ikke taler kroatisk, må der organiseres en oversættelse, for at fuldmagten kan underskrives. Den oversættende person skal så ligeledes underskrive og bekræfte, at den pågældende person har forstået fuldmagten. Hele processen skal filmes, for at fuldmagten er gyldig.⁶⁹

⁶⁶ Center for Legal aid – Voice in Bulgaria, oplysning af 10. august 2022.

⁶⁷ Oversættelse SFH, [engelsk oversættelse af ombudsmandsloven](#).

⁶⁸ Pro Asyl, [Pro Asyl unterstützt Betroffene von Pushbacks und Polizeigewalt in Kroatien](#), 9. juni 2022.

⁶⁹ Pro Asyl, oplysning af 10. august 2022.

Det kroatiske Center of Peace Studies (CMS) har i årevis iagttaget problematikken med pushbacks og voldsepisoder begået af politiet. CMS beretter om ineffektive undersøgelser og langsommelige og resultatløse processer, hvad der har gerningsmændenes straffrihed til følge.⁷⁰

Den Europæiske Komite til forhindring af tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (CPT) beskriver følgende i sin beretning 2021: "CPT's beretning viser også tydeligt, at der ikke findes nogen mekanismer til identificering af gerningsmændene til formodede misgerninger. Desuden findes der stadig ingen uafhængig politiklageinstans, der ville kunne gennemføre effektive undersøgelser af formodede tilfælde af retshåndhævende myndigheders mishandlinger og ledende embedsmænds seen igennem fingrene med mishandlinger. Desuden påviser beretningen alvorlige mangler med hensyn til de gennemførte undersøgelsers grundighed og uafhængighed."⁷¹

6.3 Tab af tillid til statslige myndigheder

Ved vurderingen af rimeligheden af tilbagevenden til det land, hvor man har oplevet vold fra statslig side, spiller både objektive og subjektive komponenter en rolle. Objektivt anvender politiet både i Kroatien og Bulgarien vold over for flygtede. Den indenlandske klageadgang til fremførelse af dette brud på obligatorisk folkeret er meget vanskeligt tilgængelig og udsigtsløs.

Desuden spiller imidlertid også den subjektive rimelighedskomponent en rolle. Hvis en person har [oplevet] vold fra statslige myndigheders side, fører dette til et tab af tillid til disse statslige myndigheder og til den pågældende stats villighed til beskyttelse. Det udgør en enorm psykisk belastning at henvende sig til nøjagtig disse statslige myndigheder for at fremføre erfaret mishandling og stille sig under eller ansøge om netop disse myndigheders beskyttelse. Det er SFH's opfattelse, at dette ikke er rimeligt over for de berørte personer.

⁷⁰ CMS, [Thousands of refugee testimonies but not a single effective investigation](#), 2. april 2021.

⁷¹ Europarådet, [Report to the Croatian Government on the visit to Croatia carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment \(CPT\) from 10 to 14.8.2020](#), offentliggjort den 3. december 2021, Rn. 64, s. 39, oversættelse SHF.

7 Konklusion

SEM og BVGer betragter i de fleste tilfælde ikke voldstilmeldene ved grænserne som relevante for bedømmelsen af udlevering til Bulgarien og Kroatien. De henviser til den indenlandske klageadgang og til, at personer, der udvises under Dublin-forordningen, ikke er berørt af problemerne ved adgang til asylprocessen. Denne kategorisering deler SFH ikke.

Argumentationen, at det ved voldssager drejer sig om enkelte embedsmænds forseelser, er, som SFH ser det, ikke korrekt, da staten må stå inde for sit politis adfærd. Politiet har jo magtmonopolet og er således underlagt staten – in casu indenrigsministeriet. Det er desuden i betragtning af indberetningernes hyppighed og påvisningen af dem urealistisk at gå ud fra, at der er tale om enkeltpersoners forseelser.

I forbindelse med statslige myndigheders magtanvendelse over for beskyttelsessøgende i en sårbar situation må man på baggrund af EMD's retspraksis gå ud fra, at der er tale om et brud på art. 3 i EMRK. Her er der tale om brud på obligatorisk folkeret.

Lovbrud ved grænsen kan ikke betragtes uafhængigt den indenlandske situation. Netop på grund af den systematiske anvendelse af vold, der på grund af bevissituationen ikke kan karakteriseres som enkeltpersoners forseelser, men må karakteriseres som statsligt i det mindste tålte, hvis ikke bevidste eller anordnede lovbrud, kan man ikke uden videre gå ud fra, at den samme stat i andre tilfælde agerer lovligt.

Det er derfor relevant, om den pågældende stat har en effektiv proces til forfølgelse af sine politifolks strafbare adfærd. Som beskrevet er dette hverken tilfældet i Kroatien eller Bulgarien; den indenlandske klageadgang er i begge lande ikke nogen realistisk mulighed. Gerningsmændene kan regne med straffrihed.

Beretninger om oplevet politivold i Dublin-stater må således af SEM afklares grundigere og vurderes som alvorligt indicium mod antagelsen, at folkeretlige forpligtelser overholdes, hvis beretningerne skal anses for troværdige. I dette tilfælde drejer det sig om brud på obligatorisk folkeret i form af art. 3 i EMRK. Man kan ved et politiapparat, der ikke holder sig til sine folkeretlige regler og ikke fordømmer denne forkerte adfærd, ikke uden videre gå ud fra, at politiet skulle være beskyttelsesvilligt eller i stand til at beskytte.

Tillidstabets psykologiske aspekt må heller ikke lades ude af betragtning. Mennesker, der allerede har oplevet vold fra det respektive indenlandske politis side, skal sendes tilbage til netop dette land og skal efter ankomsten på ny henvende sig til politiet for at anmode om beskyttelse. Denne psykologiske belastning er hverken SEM eller BVGer opmærksomme på. Som SFH ser det, er udleveringen til en stat, hvis myndigheder har været årsag til oplevede mishandlinger, ikke rimelig.

8 SFH's krav

De bulgarske og kroatiske myndigheders anvendelse af vold mod beskyttelsessøgende er et brud på folkeretlige forpligtelser, især art. 3 i EMRK. På grund af disse hændelsers hyppighed og den omfattende dokumentation må man gå ud fra en systematisk voldsanvendelse, der er tålt, hvis ikke ønsket af den pågældende stat. Situationen ved grænsen kan ikke ses isoleret fra den indenlandske situation. Den juridiske antagelse, at disse stater overholder deres folkeretlige forpligtelser, kan derfor ikke opretholdes.

Tilsvarende er udleveringer til Bulgarien og Kroatien i henhold til Dublin-III-forordningen, som SHF ser det, principielt utilladelig og urimelig.

SHF kræver derfor, at der afstås fra udleveringer til Bulgarien og Kroatien.